

ըլլալ՝ Գր. Արծրունւոյ յիշատակին եւ անոր մեծ գործն յառաջացնողներու միջեւ, չբարեբախտ ի սէր ազգային յառաջադիմութեան պայխոհներն ալ՝ ազնուամիտ շարժումով մը տօնելու այս գրական տօնը: Թող «Մշակ», կրկնապատկէ իւր կենաց տարիները՝ միշտ դէպ ի յառաջ վարելով 40 տարի յառաջ սկսած գործը: Թող նոր ու խիտ շարքերով ստուարացնէ իւր գործունէութենէն օգտուողներու թիւը. թող ի վիճակի ըլլայ «Մշակ», այս հանգրուանին մէջ յառաջարձակ նայուածքով մը դիտելու իրեն պակասած առաւելութիւններն, որոնց կատարումը կախում ունի՝ ազգային համախումբ գործակցութենէ, դնելու համար զ«Մշակ», ի վիճակի, անցեալն ու ներկան՝ ապագայ աւելի մեծ գործունէութեամբ իրարու կցելու: Եւ այս է արդէն՝ դրամական ֆոնդի մը՝ ամէն կողմանէ շնուածաքարեր բերող նուիրատուաց դիտումը:

Կը շնորհատրեմք այսպիսի յոբելեան մը: Իսկ «դրամական ֆոնդին», համար կը մտադրենք որ «Հանդէս Ամսօրեայի», ֆոնդին քախտակից ըլլալու շարաքախտութենէն ազատ մնայ գոնէ «Մշակ»։ — — —

Հ. Գ. ՄՆԵՂՐԵՄԵԱՆ

ԲԱՆԱՍՏԵՂԺ Յ. ՅՈՎՀԱՆՆԻՍԵԱՆԻ

ՅՈՒՄԵԱՅ ՅՈՒՐԵԼԵԱՆԸ

Ամիսներէ հետէ լրագրաց մէջ գրուածներէն դատելով՝ «Հանդիս», հրապարակ ելած ատեն, արդէն կատարուած պիտի ըլլայ մեծ խանդավառութեամբ՝ քանաստեղծ Յովհաննէս Յովհաննիսեանի գործունէութեան 30ամեայ յոբելեանը (Վաղարշապատ 2 Յունիս):

Կը ծայնակցինք ազգային քանահիւսի մը անուան տրուած այս քաջալերիչ ոգեւորութեան, որովհետեւ ազգ մը՝ որ գիտէ զնահատել իւր գրավաստակ որդիները, զնահատած կ'ըլլայ ինքզինքը, գոնէ այս է մեր համոզումը: Եւ թէ ինչպիսի բարերար ազդեցութիւն կ'ունենայ այսպիսի քաջալերութիւն մը թէ՛ յոբելեարներու եւ թէ՛ մանաւանդ յաջորդներու վրայ, մեր տկար գրչին հաւաստեղծներուն չի կարօտիր ապահովալէս: Դրական ազգ մըն ենք. ինքնակաց գաղափարապաշտները հազուադիտ են մեր մէջ. եւ այս է անտարակոյս պատճառներէն մին, որուն հետեւութեամբ Յովհաննիսեան իբր քանաստեղծ արդէն առաջին անգամէն ամենուն ուշադրութիւնն իւր վրայ հրաւիրեց: Յովհաննիսեան իւր առաջին հաւաքածոն «Բանաստեղծութիւններ», անուան տակ 1887ին հրապարակ հանեց. այս հաւաքածոյին մէջ կը ներկայանայ Յովհաննիսեան իբր մին այն քնարերգակ քանաստեղծներէն, որոնք գիտեն յարմար ժամանակին, մարդկային սրտին քնքոյշ լարերը շարժել իրենց քնարին թրթռուն, մեղեդիներովը: Յովհաննիսեանի գրչին տակէն լացն ու ծիծաղն, տխրութիւնն ու զմայլանքը փոփոխակի դուրս կը ցայտէին, առաւել կամ՝ նուազ ոգեւորութեան մէջ տարուբերելով:

Սակայն պէտք է խոստովանիւ, որ իբր անհատական սիրոյ եւ խաղաղութեան երգիչ մնաց Յովհաննիսեան ցայսօր իւր քարծրութեան վրայ: Յովհաննիսեանի ստո-

